

og Forpagteren, de er begge Agrarer, og Agrarisme er her Antisocialisme, men, mine Herrer! Antisocialisme i vore Dage er Antidemokratisme, Antisocialismen modvirker Demokratiets Krav om lige Ret for alle. Jeg ved ikke, om jeg skal søge Bonden paa den Side, han, der var med til at kæmpe for demokratiske Rettigheder her i Landet, om jeg skal søge ham paa den Side, hvor Antisocialismens Fane vajer, eller dér, hvor de gamle Bondeforkæmpere saa det som deres Pligt og Ret at løfte det menige Folk op af Afhængighed, og jeg peger paa den Nød, som Verden har ladet os lære at kende, der ikke blot er en Følge af en blodig og frygtelig Krig, men en Følge af et bestemt økonomisk Samfundssystem. Jeg spørger, om man ser, at de demokratiske Krav gaar bort fra det snævre til det mere almene Omraade, hvor de sociale Livsinteresser drøftes og kræver Indsats af dem, der er Statens Styrere, jeg peger paa den By, i hvilken vi lever, hvor gentagne Gange hjemløse har søgt Herberg i Kirken, og jeg spørger, om denne Kirke har glemt sin store Mesters Ord: Barmhertighed, siden den skønt udstyret baade med Pengemidler og Lokaler lader forholdsvis ligegyldig overfor disse hjemløse Krav om Ly. Skal det være den konservative Presse, der skal opfordre den danske Folkekirke til at tage Affære her? Den samme konservative Presse, der dog i saa mange Tilfælde ellers har paakaldt Kirken i dens Kamp mod Socialismen! Det ærede Medlem Hr. Pinstrup mente i et Tilfælde at turde udtale, at hvis Landbruget nogen Sinde kom i Nød, vilde det nok vise sig, om Industrien vilde være villig til at hjælpe Landbruget. Jeg vil hertil svare, at for saa vidt der i dette skulde være nogen Hentydning til Socialdemokratiet, til Arbejderklassen, saa er hele vor Politik et afgørende Bevis for, at vi i højeste Grad har villet støtte Landbruget, og at der ingen bedre Venner findes af Landbruget end netop Socialdemokraterne. De vil maaske finde, at det lyder lidt paradoksalt, men alligevel, mine Herrer! Landbruget er ikke blot Godsejere, Storbønder, det er ogsaa Smaafolk, og hvis De vil se Sagen saaledes, spørger jeg, om De vil finde noget Tidspunkt i vor politiske Historie, hvor vi Arbejdere ikke har ydet Landbruget den Hjælp, Landbruget har haft billigt Krav paa baade politisk og økonomisk. Venstrestyret sidder her i Kraft af Socialdemokraternes Medhjælp. I 1895 var vi Tungen paa Vægtskaalen, lige til den Tid havde vi medvirket i Kampen mod det gamle Højre for at skaffe Venstre den Sejr,

Venstre havde Ret til, og Venstre sidder her ogsaa i Kraft af den Medhjælp, Socialdemokratiet har ydet. Ogsaa de Lovforslag, der har været fremsat lige fra den første Landarbejderlov og til Dato, har mødt Socialdemokraternes Sympati, hvor der krævedes Udvidelser, lettere Adgang til Jord. Vi har fra første Færd kritiseret saadanne Lovforslags mangelfulde Affattelse, naar man deri krævede, at den, der fik en Jordlod, dog skulde behøve at gaa paa Arbejde hos andre for at kunne leve; det var socialdemokratisk Kritik, der fjernede saadanne Pletter af Loven. Jeg siger henvendt til dem i Venstre, der har Magten her i Landet, idet jeg peger paa den Nød, under hvilken Landet lider i Øjeblikket: Tænk paa gamle Tidens Demokratiske, tænk paa, hvad Demokratiets Opgave egentlig er; her staar man ikke stille, naar blot een Stand er naaet til Magten med Sulet paa Bord, men her gaar man videre i Kampen for Underklassens Interesser. Det gamle Ord: Adel forpligter, er erstattet af det moderne Ord: Demokrati forpligter.

L. D. Rasmussen: Jeg vil først rette en Tak til de højtærede Ministre, som her paa Finansloven har stillet Forslag om forskellige Bevillinger til Odense, og jeg takker for det rentefrie Laan paa 172 000 Kr. til en højst nødvendig Udvidelse af den tekniske Skole i Odense. Jeg haaber, at det høje Ting og de højtærede Ministre ikke vil opfatte det som et Udslag af Umættelighed, naar jeg samtidig tillader mig paa det varmeste at anbefale et Par Andragender, som er indsendt fra Odense Kommune til det høje Ministerium og den høje Rigsdag. Det første Andragende, jeg skal nævne, drejer sig om et yderligere Tilskud til Restaurering af Sankt Knuds Kloster. Denne Sag rejstes i Odense Byraad i Januar 1914. Klosteret havde indtil den Tid været benyttet til Fabriksbygning og til Lagerbygning, og der var foretaget mange Forandringer af denne Bygning. Omkring ved den Tid overgik der Bygningen en Ildsvaade, og dels for at hindre, at de gamle Murrester yderligere skulde blive ødelagt, naar Brandskaden skulde udbedres, dels og ikke mindst for at hindre, at Grunden skulde blive solgt til privat Bebyggelse, hvorved de sidste Klosterrester vilde blive fjernet for at give Plads for store moderne Bygninger, som vilde komme til at ligge klos op ad Sankt Knuds Kirke og derved vilde skæmme denne smukke Bygning, rejstes i Odense Byraad Spørgsmaalet om Køb af Grunden og Restaurering af de